

XÂY DỰNG TƯƠNG LAI

Dẫn Nhập

"Ta vui mừng thấy lóe sáng viễn ảnh về an sinh con người bùng lên ra sao trong tâm tưởng con. Những ý tưởng ấy phải được tung vào không gian. Ước chi con có thể dành mỗi ngày nửa giờ cho tương lai. Quả thật, ngọn lửa tư tưởng của con chắc chắn được Chúng Ta chào mừng.

Hãy để chuyện của đời sống thường nhật trôi qua, nhưng hãy để chuyện tương lai khắc sâu trong tâm não. Và cái gì sẽ gột rửa tâm thần trọn vẹn hơn tư tưởng về an sinh kẻ khác? Và cái gì vun bồi tính vững chãi tốt hơn lòng ước ao dẫn dắt người khác vào ánh sáng? Và cái gì tạo được nụ cười đẹp đẽ hơn lòng mong mỏi thấy trẻ con cười đùa? Ta khuyến dụ con hãy nghĩ về tương lai, đặt mỗi ngày một viên ngọc vào chuỗi hạt của Đức Mẹ Thế Giới. Và để được vậy, hãy nghĩ một cách giản dị và rõ ràng cách điểm trang ngôi nhà thế giới.

Không nên có sự so sánh với quá khứ, vì một nét của quá khứ thường chứa đựng nhiều lỗi lầm. Người ta có thể vượt qua các bến bờ xa lạ, chỉ cần biết chiêm ngưỡng thế giới ánh sáng hằng tỏa khắp chúng sinh. Ánh sáng là chiếc cầu tốt đẹp nhất nối liền cõi hữu hình và vô hình.

Khi con người có thể nghĩ về tương lai không phải vào lúc ngồi cạnh ánh lửa ban tối mà trong ánh dương quang rực rỡ, khi ấy hạt sương mai prana soi sáng vàng tràn trầm tư."

(Leaves of Morya's Garden, II. p. 181-2).

Tương lai không nằm trong địa hạt của thời gian, nó là diễn trình của việc trở thành, tương lai không phải là hệ quả mà là nguồn sáng tạo, gợi hứng, lý tưởng hằng tiến tới, thách thức chúng ta, cho phép ta thoát ra lẽ lối thông thường trong đời và gắng công hướng về đời sống mới.

Có hai cách để xây dựng tương lai.

1. Do hành động bạn có thể tạo tương lai, vì bạn gieo hạt và gặt quả.
2. Bạn có thể có viễn kiến, do sức mạnh của viễn kiến ấy tạo hành động mới có ý thức.

Viễn kiến chân thực là một phần của Thiên Cơ chợt lóe sáng ở cõi thượng trí. Giống như thổi nam châm, nó thu hút bạn, gợi nên trong lòng bạn tinh thần tranh đấu và lòng tận tụy thực hiện viễn kiến ấy trong đời cùng trong sự sống của xã hội.

Tương lai của một người không phải chỉ là kết quả của hành động mà còn là kết quả của viễn kiến họ thấy. Người ta tiên đoán tương lai một nước bằng cách quan sát hành vi con người trong cuộc sống, nhưng tương lai một người hay một nước hoàn toàn thay đổi khi người ấy hay nước ấy bắt đầu có viễn kiến.

Hành động của chúng ta có thể được gợi hứng do vui thú vật chất, tình cảm hay trí tuệ, hay ưa thích các điều ấy, và cũng có thể được gợi hứng do viễn kiến vĩ đại. Tương lai đúng thực là điều xây dựng từ hứng khởi của viễn ảnh.

Những nhà tương lai học tiên đoán tương lai dựa trên cách chuyện xảy ra trong quá khứ, và đang xảy ra

trong tương lai. Cách tiên đoán ấy không chính xác mà đôi khi hoàn toàn sai vì nó không kể đến các yếu tố đóng vai trò tối cần trong việc tạo dựng tương lai. Yếu tố đó là viễn kiến về tương lai. Nó sinh ra hy vọng, lòng nhiệt thành, hành động mới mẻ có ý thức biến viễn kiến thành thực tại.

Trong thời đại mới, tương lai không phải là kết quả của quá khứ và hiện tại được tính toán một cách máy móc và trình bày hợp lý, mà nó sẽ là nguyên nhân gây thay đổi trong cách suy nghĩ, cảm xúc và hành động. Cái tương lai đó sẽ kiểm soát hiện tại và quá khứ. Để hiểu rõ hơn, hãy lấy thí dụ một em bé thường không dọn dẹp đồ chơi sau khi chơi xong, dù mẹ đã nhiều lần nhắc nhở. Một hôm sau bữa sáng bà mẹ bảo con: Trưa nay bà ngoại đến chơi rồi ăn cơm với nhà mình. Thế là em bé vội vàng dọn dẹp phòng cho sạch, cho đẹp chờ bà ngoại tới. Bà mẹ đã cho con mình một cái tương lai, và cái tương lai ấy thay đổi tập quán em bé. Tương tự vậy, nếu nhân loại được cho thấy một viễn ảnh lớn lao hay một tương lai, thì lời tiên đoán của các nhà tương lai học không thành tựu. Khi nhân loại thấy được một viễn kiến về những thành đạt vĩ đại có thể có được, họ có hứng khởi hành động vì cái viễn kiến ấy, cho ra kết quả là một đời sống mới.

Các nguyên do từ trong quá khứ vẫn còn, không thể bị loại bỏ. Nhưng giờ phút lớn lao nhất trong lịch sử loài người là những phút trong đó một nguyên nhân trong tương lai kiểm soát hành động của nhân loại và làm quân bình hay phá hủy uy lực của nguyên nhân trong quá khứ. Người ta có thể bị choáng ngợp với viễn kiến và không còn bị nô lệ cho các nguyên nhân mình đã sinh ra trước kia, và đó là cái triết lý bí truyền đức Chúa đã dạy đệ tử. Ngài dạy rằng con người phải sống cuộc đời theo quan điểm của tương lai, như đang ở trong tương lai, viễn kiến về tương lai phải là động lực cho hành động của người. Con người phải sống như thể mình là con của Đấng Toàn Chân, Thiện, Mỹ. Anh phải biết mình có thể ngăn được uy lực của hành động trong quá khứ, tái tạo lại chính mình và sống đời thể hiện cái viễn kiến anh thấy.

Niềm hy vọng chân thực là ánh sáng rọi từ tương lai chiếu vào tim người. Về mặt bí truyền, con người thật là tương lai của ta, mà không phải quá khứ. Tương lai là biểu tượng cho sự mỹ lệ hằng tiến triển. Trên con đường đi tới tương lai, ta phải nỗ lực sống cái tương lai ấy bằng cách thể hiện phần thiêng liêng bên trong từng bước một.

Làm thế nào để đặt quá khứ qua bên và nhìn về tương lai? Câu hỏi ấy có thể giải đáp phần nào bằng cách nói rằng con người của tương lai biết giá trị của quá khứ, nhưng không dùng nó làm căn bản cho hiện tại lẫn tương lai. Tiêu chuẩn và sự thành đạt của quá khứ không được phép ngăn cản chúng ta đi tìm tiêu chuẩn mới, và nỗ lực để có thành đạt lớn lao hơn nữa. Khi một thành đạt hay tiêu chuẩn trong quá khứ chặn mất viễn kiến của ta, và ngăn không cho ta thấy sự vật có liên hệ đến những đòi hỏi của phút hiện tại, đến viễn ảnh tương lai, quá khứ ấy trở thành nắm mồi chứa đựng sự rữa nát không ích lợi cho ai.

Quá khứ là sự biểu hiện của hành động ta có lúc đó, hay viễn ảnh ta đã có, còn tương lai là sự biểu lộ của hành động mới và viễn kiến mới. Trong mọi tôn giáo và truyền thống có ba yếu tố:

- ❖ một yếu tố nhất thời và mau lẹ thành xưa cũ
- ❖ một yếu tố đáp ứng nhu cầu vào lúc ấy mà thôi
- ❖ một yếu tố vượt thời gian.

Yếu tố vượt thời gian là sự sáng tạo của những đấng cao cả, sống trước thời đại các Ngài hàng ngàn năm, và sức sáng tạo của các Ngài trở thành con đường cho tương lai. Đức Phật giảng pháp cách đây 2500 năm, đức Chúa giảng đạo cách đây 2000 năm nhưng ta vẫn còn phải phát triển để tới viễn kiến của các Ngài. Đúng là

chúng ta học được minh triết từ quá khứ, nhưng quá khứ cũng cho chúng ta những kinh nghiệm khổ đau, phủ màn đen lên đời ta và ngăn chặn không cho ta thích ứng với hiện tại lẫn tương lai. Ta học hỏi được quá khứ nếu nhìn ngắm nó không cảm xúc, hay nếu ta trút bỏ hết tình cảm đau khổ và nhìn sự vật đúng như nó là. Trong những trường hợp như vậy, tương lai không được dùng như là một lối thoát hay là tiêu chuẩn cho hiện tại, mà là một giai đoạn tăng trưởng.

Quá khứ chỉ hữu dụng cho ai sống trong ánh sáng tương lai. Tương lai là tiếng gọi trong nội tâm về sự toàn hảo, sự thực hiện Chân Thiện Mỹ. Tương lai là mục tiêu của sức sống thiêng liêng. Mục tiêu ấy là năng lực sống động nằm đằng sau tiến bộ của con người. Tương lai là nam châm thu hút ta ra khỏi sự bất toàn và hướng về mục tiêu của sự sống.

Ta có thể đạt sự bất tử có ý thức và làm chủ được chính ta khi căn cứ đời sống của mình vào tương lai. Ý niệm về tương lai không làm ta sống đời máy móc hay thành hậu quả, nó khiến ta thành nguyên nhân.

Quá khứ tự lộ ra với mọi điều bí ẩn khi ta tiến sâu vào tương lai. Nhưng ta bị dính chặt vào quá khứ, do truyền thống, tôn giáo, chính trị, do cách ta liên lạc, làm việc và sinh sống. Sự tiến triển của ta được ấn định sẵn bởi Thiên Cơ, đi theo mục tiêu của sức sống thiêng liêng trên địa cầu. Sức sống ấy có mục đích và mỗi sinh vật thuộc về phải tiến đến mức nào đó để cho phép sức sống ấy tiến theo đường đã vạch. Sự chậm trễ của mỗi sức sống nhỏ bé làm bước tiến của sự sống chung hóa khó khăn, vì vậy mà các đấng cao cả xuất hiện và cố gắng thúc đẩy sự tiến triển của nhân loại, tách rời họ khỏi ràng buộc với quá khứ, mang lại cho con người viễn ảnh rộng lớn hơn về tương lai. Nếu con người không gìn giữ viễn kiến này trong tâm, nỗ lực tiến về chúng thì con người đã thất bại. Cách thất bại dễ nhất là trói mình vào quan niệm lỗi thời, giá trị đã xưa cũ và tôn giáo không còn giúp gì cho ta vào giai đoạn tiến hóa này.

Để tiến bước đến viễn ảnh của mình, bạn phải thoát khỏi mọi chướng ngại về mặt vật chất, tình cảm, trí tuệ, tôn giáo và truyền thống, nếu chúng không có gì cống hiến cho bạn trong việc phụng sự lớn lao hơn và thành đạt to tát hơn. Chẳng những phải thoát khỏi các ràng buộc ấy, mà ta còn phải đi tìm những giáo huấn thích hợp với nhu cầu hiện tại và tương lai, cho phép ta theo sát đòi hỏi của Thiên Cơ. Khi lượng xét một giáo huấn, ta có thể đặt những câu hỏi sau:

❖ Giáo huấn này có làm phát triển nơi tôi tánh đại đồng và khiến tôi mở lòng đón nhận tất cả sự sống khác?

❖ Giáo huấn có khiến tôi có những hành động vô hại, từ ái và cho ra ?

❖ Giáo huấn có làm tôi hữu hiệu hơn trong việc phụng sự và hy sinh cho cái Thiện chung cao cả nhất ?

❖ Giáo huấn có làm phát triển nơi tôi óc cảm thông nhờ trực giác, lòng an nhiên, tự tại và nhiệt thành ?

Khi những câu hỏi được xem xét kỹ lưỡng và thấy mang lại điều mong ước, bạn có thể biến đổi đời mình một cách thực tế và tiến theo con đường dẫn đến tương lai.

Bước đầu tiên đi đến tương lai là vấn lòng. Hãy tự hỏi:

— Điều chi là nguyên do cho hành vi, phản ứng tình cảm, tư tưởng của ta ?

— Ảnh hưởng của hành vi, phản ứng tình cảm hay tư tưởng đó sẽ là sao ?

Tìm nguyên nhân đích thực cho hành vi, phản ứng tình cảm và tư tưởng giúp bạn phóng thích cái tương lai trong người và làm nó thể hiện. Tìm ảnh hưởng của những điều trên giúp bạn loại trừ những hành vi, phản ứng tình cảm, và tư tưởng nào ngăn chặn không cho tương lai biểu lộ trong đời bạn.

Chúng ta hãy nhớ rằng ảnh hưởng là nguyên nhân tiềm tàng, và nguyên nhân thì liên hệ mật thiết với tương lai. Tất cả hành động nào của ta liên hệ đến phạm ngã là hành động liên quan đến quá khứ. Tất cả hành động liên hệ đến tư tưởng và giá trị vượt lên trên phần cá tính, là hành động liên hệ đến tương lai. Điều ấy đúng không những cho cá nhân mà còn cho cả nhóm và quốc gia nữa.

Khi cố gắng giải đáp câu hỏi trên, bạn đang bước những bước đầu tiên trong việc kiểm soát mình và hướng đến tương lai. Khi dùng phương pháp xét mình như vậy, bạn có thể tránh được hai mối nguy lớn cho nhân loại, là việc bị lôi cuốn và ám ảnh tập thể.

Con người ở khắp nơi đều dễ bị dẫn dụ, lôi cuốn. Ta làm việc mà thật sự lòng không muốn làm, nhưng vẫn cứ hành động. Đặt câu hỏi sẽ giúp loại bỏ từ từ thói sinh hoạt máy móc như vậy.

Rồi có nhiều người bị ám ảnh bởi các lực siêu hình, họ để trống cho ảnh hưởng cõi tinh cảm và hạ trí tràn vào các thể. Các ảnh hưởng ấy và các lực đến từ ma túy rượu, nhạc kích động, và việc có hoạt động tình dục quá độ. Ảnh hưởng rất hay lây và người bình thường dễ dàng bị nhiễm các lực loại thấp. Khi ta xem xét một cách ý thức động cơ và ảnh hưởng tư tưởng, tình cảm, hành động và lời nói, ta có thể tỉnh ngộ, vứt bỏ động cơ và cái thúc giục ta làm chuyện mà bình thường ta sẽ không làm.

Ai hướng về tương lai sẽ loại trừ hành động vô thức. Họ không muốn bị lôi kéo bởi lực mà bản chất còn mù mờ. Họ là người biết quyết định vận mạng cho mình. Sống vô ý thức không làm ta sinh tồn hay dẫn đến tương lai.

Ai không thể sống trong tương lai là đang hủy mình. Trước tiên họ hủy mình về mặt đạo đức, do việc tự chôn vùi trong quá khứ, rồi kế đó họ hủy thân xác. Khi cho ai hy vọng về tương lai, bạn gia tăng sức phấn đấu, sức sinh tồn, và sức sáng tạo. Lấy đi tương lai của một người thì họ càng lúc càng chìm sâu vào quá khứ, rồi cuối cùng tự hủy mình. Khi đặt câu hỏi về tư tưởng, tình cảm, hành động và lời nói, bạn đi vào tương lai vì bạn loại trừ các nguyên nhân ràng buộc vào đời vô ý thức, bạn mê ngủ trong cuộc đời đó, và khi sống như vậy, con người thật của bạn không linh hoạt.

Quá khứ là trạng thái tâm thức mà trong đó bạn là tù nhân. Bất cứ khi nào bạn mắc kẹt, vấn vương về mặt vật chất, tình cảm và tư tưởng là bạn đang sống trong quá khứ. Bất cứ khi nào bạn có thể tách con người khỏi giới hạn của phạm ngã và nỗ lực mở rộng tâm thức về phần thiêng liêng trong nội tâm mình, là bạn đang bước trên đường dẫn tới tương lai.

Những ai có thể sống theo ánh sáng của phần thiêng liêng nội tâm và vạch đường tới phần sâu kín của bản thể con người và vũ trụ luôn luôn sống trong tương lai, cho dù họ sống 5000 năm về trước. Những đấng cao cả như đức Phật và đức Chúa tiếp tục kêu gọi nỗ lực trở nên giống như các Ngài trong tim người. Các Ngài tượng trưng cho lý tưởng của tương lai.

Một trong những đặc tính của tương lai là vượt thời gian. Các thể vật chất, tình cảm, và trí của ta bị thời gian làm chủ. Thời gian thuộc về quá khứ, còn tương lai thì vô thời gian, hay là sự kéo dài. Cái bản chất thực của ta trong việc biểu lộ, cái phần linh hồn lộ ngày một nhiều là cái tâm linh đang thể hiện, sống trong tình trạng vượt thời gian. Từ quan điểm vượt thời gian, nó nhìn ngắm sự sinh, tăng trưởng, thành nhân, tuổi già và tàn lụi của thân xác, thể tình cảm và thể trí. Thời gian chỉ phối chúng nhưng bản chất của linh hồn là kể quan sát ngoài thời gian.

Nghệ thuật nào soi sáng tương lai luôn luôn chịu đựng được sự công kích của thời gian. Mọi hiện tượng trên thế giới đều mang tính chất thời gian hay vượt thời gian. Thời gian là cái vỏ bên ngoài, tính vượt thời gian là

bản chất bên trong. Bất có khi nào cái vỏ ngoài phóng thích một loé sáng của bản chất bên trong thì con người biết được tương lai.

Ai đồng hóa với các thể bên ngoài và những mối tương quan của nó là sống trong quá khứ. Những ai cảm thấy họ là bản chất thì đang lớn mạnh vào tương lai. Ta phải gắng công sống một cách ý thức trong tương lai bằng cách nỗ lực thể hiện con người thật, cố gắng thể hiện Chân, Thiện, Mỹ còn đang chôn kín trong tâm. Nỗ lực nào nhằm ý thức mình là người quan sát vượt thời gian là nỗ lực hướng về tương lai.

Chuyện có thể xảy ra là có lúc cá nhân hay quốc gia định hướng về các giá trị tương lai lại có hành vi làm đổi chiều và nhắm về quá khứ. Chẳng hạn phong trào sử dụng ma túy đảo ngược cuộc đời của hàng triệu người, dẫn họ quay vào quá khứ, bẻ gãy năng lực phấn đấu, ý thức trách nhiệm, và khả năng vạch ra mục tiêu và quyết định sáng suốt. Điều đáng chú ý là ma túy hứa hẹn người dùng một tương lai hoan lạc, vui thú, an bình, nhưng thay vào đó lại dẫn họ vào đủ loại tội phạm.

Nhảy múa cuồng loạn và nhạc kích động là chuyện hiện đại, nhưng chúng hướng tâm thức của giới trẻ vào các luân xa bên dưới hoành cách mạc (diaphragm), kích thích bản năng tình dục và các bản năng thấp kém khác. Các phong trào ấy đảo ngược con đường tiến hóa cho cả một thế hệ, những người lẽ ra có thể nhạy cảm với giá trị tương lai. Lòng mong muốn yêu thương không thôi chưa đủ, nếu ta không có khả năng phân biệt để tách rời mình khỏi chạm bẩy của tình dục và tình yêu xác thịt.

Quảng cáo dùng kỹ thuật dẫn dụ con người vào quá khứ và cầm giữ họ trong đó. Rượu, thuốc lá, hộp đêm, ngân hàng, bảo hiểm và thời trang dùng quá khứ như cái con người sợ và cái mang vui thú cho người, để gắn chặt họ vào các thể, vào vật sở hữu và vào vật chất. Đối đầu với những rối rắm làm con người lẫn lộn như vậy, linh hồn gặp khó khăn lớn lao trong việc tìm ra giá trị tương lai.

Khuynh hướng ấy cũng gặp trong chính trị quốc tế, ai hướng về quá khứ thường cao giọng hơn ai có viễn ảnh về tương lai. Để ý thì ta thấy chính trị thế giới dựa trên lãnh thổ, quyền lợi to tát của quốc gia, vũ trang, thù ghét, kỳ thị chủng tộc, bức màn sắt. Tất cả những điều ấy giống như sợi xích nặng nề tròng vào cổ nhân loại. Chính trị hướng đến tương lai đặt căn bản trên tự do, hợp nhất, chia sẻ, hoà bình, liên hệ đúng đắn giữa người với nhau, nhân quyền, giáo dục, và ý thức trách nhiệm cho mọi sinh linh.

Việc ô nhiễm đất, nước, không khí là hậu quả lớn lao nhất của sinh hoạt dựa trên giá trị của quá khứ và lợi ích xưa. Tính tham lam, lòng thù ghét, bóc lột, chia rẽ và óc tự tôn sẽ sáng chế ra vũ khí ghê gớm hơn trong quá khứ, và sẽ quét sạch mọi sự sống trên địa cầu, nếu những người hướng về tương lai không có hành động thông minh và quả quyết.

Con người đã tỏ ra khờ khạo khi cho rằng việc kỹ nghệ hóa các nước là câu trả lời cho việc sinh tồn. Sinh tồn là món quà của một đời sống hướng về tương lai. Tương lai được xây dựng trên giá trị của cố gắng tinh thần hướng về sự toàn hảo. Khi không có cố gắng ấy, việc kỹ nghệ hóa sẽ biến thành nắm mồ vùi lấp ta.

"Lòng tôn sùng kỹ thuật cần được xem là dụng cụ của tà lực. Tà lực thường dẫn dụ con người có quyết định máy móc, với hy vọng làm con người chú tâm và quên đi việc tăng trưởng tinh thần, nhưng vấn đề của sự sống chỉ giải quyết được bằng việc mở rộng tâm thức. Ta có thể thấy những giả thuyết soạn một cách máy móc để dằng thu hút hy vọng của nhân loại. Đó cũng là ảo ảnh của quá khứ, có thể làm gián đoạn bằng một kích động nhẹ nhất."

(Fiery World, câu 349).

Mục đích cuộc đời là dẫn ta vào tương lai, trong đó bạn sáng tạo và có ý thức liên tục. Giống như đóa hoa, bạn phải nở lớn và cho ra nhiều hạt, đời sống sáng tạo của bạn phải đơm hoa và kết nhiều trái.

"Bao lâu nhân loại từ chối không chịu học nhìn vào đường xa trước mặt, thì không thể nào làm giảm khổ nạn của người."

(Infinity, câu 82)

Tương lai là món hàng tốt đẹp nhất cho bạn, là sự nẩy nở cùng tốt, là mức độ hòa hợp cao nhất, là thành đạt rực rỡ nhất mà vận mạng dành cho bạn. Một khi bạn nhìn vào tương lai, tư tưởng, tình cảm, hành vi và lời nói, mục tiêu sẽ dần dần bị nó chi phối. Tương lai bắt đầu thể hiện qua con người bạn.

Sự đau khổ của con người là hậu quả của tư tưởng, tình cảm, và hành động nào không hướng về tương lai của nhân loại, mà hướng về lợi ích riêng tư cá nhân. Chỉ có một tương lai, đó là tương lai cho chung cả nhân loại, cho một loài. Tất cả những tương lai của ta phải nằm gọn trong tương lai ấy, như những mảnh cắt rời của một bức hình ghép nhiều mảnh. Tương lai riêng rẽ của ta phải thêm vào nét mỹ lệ và quyền lực vào tương lai toàn khối.

"Những điều kiện bất thường của tương lai khiến ta không thể tiến bước theo đường lối cũ."

(Infinity, câu 84).

Những điều kiện bất thường là kết quả của việc mở rộng tâm thức. Khi mở lớn, nó tạo những phương tiện mới để biểu lộ, rồi lại còn những yếu tố khác cho ra tính bất thường. Chẳng hạn thái dương hệ đang bước vào tân kỷ nguyên. Ảnh hưởng của tân kỷ nguyên trên nhân loại gia tăng đều đặn hằng ngày, vì con người liên tục mở rộng tâm thức. Đứ Di Lạc sắp tái xuất hiện, và các đấng cao cả cũng chuẩn bị sinh hoạt giữa loài người. Đệ tử các ngài ngày càng đông ở khắp nơi. Vì những điều này và còn nhiều điều khác nữa, ta đang có điều kiện bất thường trên thế giới. Về một mặt, càng ngày ta càng có ánh sáng, về mặt khác ta có nhiều người bị chi phối bởi vật chất, óc phân rẽ và độc tài. Hai lực ấy gây nên tình trạng căng thẳng mạnh mẽ trên thế giới, cho ra cơ hội thành đạt lớn lao hay tàn phá khủng khiếp. Chưa có giai đoạn nào trong lịch sử loài người mà hai lực ấy đối đầu nhau, tạo sự căng thẳng khẩn trương như hiện nay.

Điều kiện bất thường thành hình vì có nhiều người sinh hoạt trên cảnh giới cao như cõi trí trừu tượng và cõi trực giác. Trọn các yếu tố này cũng như sự mở rộng tâm thức và sự thay đổi cõi sinh hoạt của con người, cho phản ảnh trong điều kiện sống và tạo nên điều kiện rất bất thường cho nhân loại. Ai bỏ qua sự thách thức của những điều kiện mới và sống theo đường lối cũ, e rằng về sau phải trả giá cao cho việc sao lãng này.

Con người điều chỉnh mình cho hợp với sự thay đổi bên ngoài, hầu có thể duy trì cung cách cảm xúc, suy nghĩ, hành động theo lối xưa, nhưng họ không thể bỏ hẳn ra sau đường lối cũ trừ phi họ suy nghĩ theo đường lối mới. Tư tưởng, động cơ, tình cảm và hành động phải thay đổi. Ta không thể thay đổi chúng bằng cách dùng phi cơ thay vì dùng xe ngựa, hay nói chuyện bằng điện thoại thay vì cho người chạy bộ đưa tin.

Tương lai không phải là cái gì đứng yên một chỗ, gắn chặt vào mức thành đạt nào, hay là hình ảnh ta muốn trở thành. Tương lai là cái hằng phát triển, là tiến trình khai mở mà con người tiến vào sự mỹ lệ và vinh quang ngày càng nhiều. Tương lai của phôi thai là đứa trẻ, của đứa trẻ là thiếu niên, của thiếu niên là người trưởng thành, của người trưởng thành là trở nên như đứ Chúa, của một đứ Chúa là đứ Hành Tinh Thượng Đế, của một Hành Tinh Thượng Đế là Thái Dương Thượng Đế... Đó là ý nghĩa của tương lai.

"Những điều kiện bất thường của tương lai khiến ta không thể tiến theo đường lối cũ. Tất cả những người mới phải nhớ điểm này"

(Infinity, câu 84).

Theo sách vở bí truyền, 'mới' có nghĩa những bước tiến đến tương lai. Cái mới là một cánh hoa bung nở, một mức thông thương khác, một đáp ứng hay tổng hợp. Cái mới là sự hợp tác mật thiết hơn với Thiên Cơ và mục tiêu của tạo hóa.

Tương lai và cái mới đưa tới sự giác ngộ hăng lớn mãi trên bình diện ngày càng bao quát, trong đó ta không bao giờ tìm cách cô đọng mình với một hình ảnh hay tiêu chuẩn nào. Con người tiến đều đặn tới trước, nỗ lực về đích tinh thần của ta.

Đường lối cũ nói tới cung cách xử sự, cảm xúc, và suy nghĩ xưa; là cách thể xác áp đặt thói quen, ham muốn, thúc giục của nó lên bạn, là cách thể tình cảm áp đặt ảo ảnh và thái độ tiêu cực lên bạn, là cách cái trí áp đặt huyền tưởng, óc phân rẽ, sợ hãi, giận dữ và tham lam lên bạn, là tìm cách giải quyết vấn đề bằng chiến tranh, đối gạt và chính sách ích kỷ.

Đường lối cũ là tích tụ của cải trong khi bao người thiếu ăn, là đàn áp tự do và bóc lột con người, những cung cách ấy không dẫn ta đi xa và con người mới phải biết điều này. Ai là người mới? Họ là người thấy viễn ảnh của tân kỷ nguyên và sẵn sàng tiến bước trên đường toàn thiện, là người nguyện hiến mình để phụng sự nhân loại, là người sẵn sàng hy sinh tất cả những gì họ có để thực hiện Thiên Cơ trên địa cầu. Ngay từ khởi điểm, họ phải được hướng dẫn theo đường lối đúng để không bị vật chất, địa vị, lòng kiêu hãnh, tham lam v.v. làm lạc hướng. Đường lối cũ là đường lối của quá khứ mà bạn đã sống. Hãy gắng đừng rơi trở lại vào đường lối xưa mà trực diện tương lai với đường lối mới.

Tất cả những đáng cao cả đều dạy đường lối mới. Giống như một dụng cụ chế tạo theo lối cũ không thể được dùng để sửa chữa máy móc hiện đại, thì đường lối cư xử, cảm xúc và suy nghĩ cũ không thể giải quyết các vấn đề của thời đại tân tiến. Các vấn đề của ta không còn là cục bộ địa phương mà toàn cầu, lan tràn. Ta có ô nhiễm, phóng xạ, nhân mãn, tội ác, và nhiều vấn đề khác có tầm mức lan rộng như vậy. Quả thật ta đang có các điều kiện bất thường. Tất cả các điều kiện này không thể giải quyết bằng đường lối và phương tiện cũ.

"Điều tệ hại nhất là khi con người không biết làm sao để thoát khỏi lối mòn của xe trước. Thật đáng sợ khi con người đối phó với những điều kiện mới bằng thói quen cũ của họ. Giống như ta không thể mở ổ khóa ngày nay bằng chìa thời trung cổ, thì người với thói quen cũ không thể mở khóa cánh cửa của tương lai."

(Infinity, câu 84).

Lối mòn của cửa xe trước lưu giữ ta lại không cho tiến vào tương lai, ấy là đường lối theo đó hành động của ta diễn ra mà không mang lại tiến bộ nào, lẽ thói quen xưa, cách suy nghĩ rập khuôn, phản ứng đã thành nếp.

Có năm bước có thể giúp hành giả trên đường sống với ánh sáng của tương lai:

1. Bền chí. Sử dụng ý chí trong khi nỗ lực. Ta phải kiên trì trong việc làm trên đường Chân Thiện Mỹ.
2. Kiên nhẫn. Dùng ý chí kiểm soát các lực tiêu cực, đó là lực của phàm ngã, sự trì trệ, ảo giác và huyền tưởng.
3. Chú tâm. Là ý chí liên hợp và hòa hợp mọi sinh hoạt vật chất, tình cảm, trí tuệ với viễn ảnh do linh hồn phát ra.
4. Tham thiền. Trong lúc tham thiền ý chí khiến cái trí quay về linh hồn, hướng đến cõi trực giác để thu

thập ý và xếp đặt chúng thành hình tư tưởng.

5. Phụng sự. Là ý chí dùng lực bên trong vào nhu cầu bên ngoài.

Tương lai là cái viễn ảnh hằng mở rộng về sự toàn thiện của chúng ta. Ta nhấn mạnh tương lai vì giống như thời nam châm, tương lai điều hợp mọi hoạt động và sự biểu lộ của ta, khiến ta đạt tới tâm thức cao hơn, và sự thể hiện nhiều tính sáng tạo hơn. Nó cũng giúp ta nghĩ trước khi hành động, và xem xét ảnh hưởng của thân, khẩu, ý. Nó làm ta học và ứng dụng luật Nhân Quả.

Nếu mục tiêu của bạn là tương lai, tương lai của bạn trở thành nguyên do cho hiện tại của bạn thay vì quá khứ là nguyên do. Thành ra về một nghĩa, bạn giải thoát khỏi hành vi đã khởi xướng như là nguyên nhân trong quá khứ. Khi nghĩ về tương lai mà trong đó bạn sẽ đạt sự mỹ lệ nhiều lần hơn, và làm chủ nhiều hơn, bạn chuyển tâm thức từ phạm ngã sang chân ngã, vì chân ngã tượng trưng cho tương lai. Ai không có viễn kiến sẽ bị hủy diệt vì họ bị gắn liền với quá khứ và các thể xưa cũ, đầy những rắc rối và thất bại.

Trụ vào tương lai gạt bỏ việc lập lại hình ảnh thất bại, và thay thế mọi hình ảnh thất bại bằng hình ảnh thành công. Thành công là tiếp xúc với với tương lai, sinh ra do hứng khởi mà tương lai đem tới.

Có lần tôi hỏi ba tôi làm sao hoa tăng trưởng và nở to, ông đáp, "Vì chúng hướng về mặt trời." Chúng ta có thể hướng về mặt trời trong lòng mình, cái viễn ảnh tương lai của chính chúng ta, và cũng có thể tăng trưởng. Không ai có thể tăng trưởng trừ phi họ thấy vẻ mỹ lệ trong tương lai.

Những người bị cầm giữ trong quá khứ tìm cách giải quyết chuyện của mình bằng sự trả thù, làm tổn hại tài sản của người liên hệ hay ngay cả giết người. Phương pháp mới khác hẳn, bạn nâng tâm thức của người kia lên tới độ cao khiến họ loại bỏ chướng ngại còn trong lòng và trở nên người làm việc chung với bạn.

Quá khứ là trạng thái tâm thức trong đó bạn lo lắng với điều làm bạn không thể khai mở chính mình và tăng trưởng. Hiện tại là trạng thái mà bạn lo về nhu cầu tức thời của phạm ngã, và bỏ lơ nhu cầu của linh hồn. Tương lai là trạng thái trong đó bạn cố gắng biểu lộ phần thiêng liêng ẩn kín trong chính bạn.

Lỗi lầm quá khứ không được phép chi phối khiến bạn không bao giờ còn dám thử làm hay hoàn thành điều gì, nhưng thất bại trong quá khứ có thể dạy bạn làm cách nào để thành công trong tương lai. Những đau khổ quá khứ không được ngăn chặn bạn kết thân bạn mới hay mối liên hệ mới. Khi quá khứ ngăn chặn không cho bạn có một tương lai mới, cái tương lai mà bạn muốn, quá khứ ấy phải bị gạt khỏi tâm thức. Bạn mất cơ hội mới và việc mở rộng trong tương lai khi đồng hóa với chuyện đã qua và sống trong quá khứ. Làm con trẻ thù hận ai đã gây tổn hại cho ba mẹ chúng là phương thức khiến tội ác và lòng ghét bỏ lan tràn.

"Kẻ lo nghĩ ít khi nhìn ra tương lai".

(Infinity, câu 119).

Người như thế bạn tâm đến cái ngã, tư lợi ích kỷ, có hành động và kế hoạch phân rẽ. Họ không bao giờ thấy được tương lai vì tương lai đòi hỏi cái nhìn ngày càng bao trùm, và sự quên mình ngày càng tăng. Một huấn sư vị kỷ là người bất kể khác tuân phục hay tôn vinh mình, vị Huấn Sư đúng nghĩa của tương lai là người làm kẻ khác tuân phục các nguyên lý, luật và tôn vinh chân lý, mỹ lệ.

Làm việc cho tương lai có nghĩa làm việc cho sự biểu lộ phần Thiên Tính trong con người.

"Vạch rõ lần phân ranh giữa quá khứ và tương lai là chuyện khôn ngoan. Ta không thể tính hết những gì đã làm, vì không sao đo lường được, tốt hơn ta hãy nói, 'Ngày hôm qua là

quá khứ, ta hãy học cách chào đón bình minh mới mẽ.' Ai cũng tăng trưởng, và công việc của chúng ta cũng bành trướng theo mỗi người. Sau hai mươi bảy năm không ai còn là thiếu niên, và lúc đó chúng ta đều có thể hiểu Phụng Sự cho thành đạt gì. Ôn lại mảnh vụn của quá khứ chỉ phí công, vì thế ta hãy tạo bước mới. Ta hãy khởi sự làm việc, xem xét quanh mình với cả ngàn cặp mắt. Hãy tập có tư tưởng trong sạch và hành động tương xứng, hãy làm tràn đầy mỗi ngày, hãy tập sẵn sàng đi tới chỗ mới và có quyết định vững vàng. Tương tự vậy, ta cũng đừng quên là không có gì trên địa cầu cao hơn Thiên Cơ nhắm tới cái tốt lành chung cho mọi sinh linh. Chúng ta hãy biểu lộ sự hiểu biết về các giáo huấn về sự sống. Như Moses mang lại tư cách cho con người, như đức Phật thúc đẩy ta mở rộng tâm thức, như đức Chúa dạy việc cho ra, bây giờ Thế Giới Mới được hướng về những cảnh sống xa thẳm !'

(Community, câu 81.)

TORKOM SARAYDARIAN

(Talks on Agni Yoga.)

Những tác phẩm Infinity, Community, Leaves in Morya's Garden nằm trong bộ Agni Yoga 13 cuốn. Xin đọc thêm những bài khác về Agni Yoga trong trang web này.